




בעזרת השם יתברך

"אויף שמרחות"



סגולה להולדה בנקל לומר
התורה "ימי חנוכה", בלקוטי
מוהר"ן חלק ב' סימן ב', והתפלה
עליה מספר ליקוטי תפלות,
ואחר כך לומר "מזמור לתודה"
במה פעמים





היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

ג'רפס ע"י

קרן ג'רפס היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

עריכה - הנהלה והוצאה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

זִכְרֵנוּ עוֹלָם יְהִיָּה צְדִיק



לְכָבוֹד נְשָׂמַת מְאוּרָה עֵינֵינוּ חַיִּית נְפִשָׁנוּ,

אֲשֶׁר נִשְׂא אוֹתָנוּ עַל לְבוֹ פְּאֵשׁ יִשְׂרָאֵל הָאֲמֵנוּ אֶת הַיּוֹגֵק, לְהַחְיִיתָנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה,
לְהַטְעִימָנוּ מִצוּרָה עֲרֵבֹת נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, וְיוֹ הָאֶרֶץ שְׂכִינַת עַד יִתְפָּרֵךְ, וְהַדְּחִיר
בְּרַבּוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוֹ - אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְנַפְכֵת בּוֹ יִתְפָּרֵךְ, וְקִנְיָן
אֶלְפֵי נְשָׁמוֹת אֶל הַחַן וְהִפִּי אֲשֶׁר בְּנַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה שׁוֹרָה, הוּא נִיהוּ הַרְבֵּ
הַגָּאוֹן הַצְּדִיק, אִישׁ הָאֲשִׁכּוֹלוֹת - שֶׁהֵכֵל בּוֹ, הַחֲסִיד הָאֲמִתִּי עוֹבֵד ה' בְּתַמִּימוֹת
וּבִשְׂפִישׁוֹת, מִסַּר נְפִשׁוֹ אֵלָיו יִתְפָּרֵךְ כְּכֹל יוֹם יוֹם מֵיּוֹם עֲמִידוֹ עַל דַּעְתּוֹ, וְסָבֵל
יְסוּדִים קוֹשִׁים וּמְרִים כֹּל יְמֵי חַיָּו, רַבִּים הִשִּׁיב מַעֲוֹן וְקִנְיָן אֵלָיו יִתְפָּרֵךְ, הַעֲמִיד
תְּלַמִּידִים רַבִּים, וְרָאִי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, בַּעַל הַמַּחְבֵּר סִפְרֵי שׁו"ת 'אֲשֶׁר בְּנַחַל',
וְסִפְרֵי שְׁפֵט הַנַּחַל' פְּרוּשׁ עַל הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ לְקוּטִי מוֹהֲרֵי"ן. וְקִנְיָן וְלִקְטֵן סִפְרִים
רַבִּים וְנִבְכָּרִים מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ הַקְּדוּשׁ מוֹהֲרֵי"ן מְבַרְכֵם, וְתַלְמִידוֹ הַקְּדוּשׁ מוֹהֲרֵי"ת
- וְכוּתָם יִגְוֹ עֲלֵינוּ. וְהַפִּיִּים כְּכֹל קִצְוֵי תַבֵּל, וּבִפְרָטִיּוֹת הַקְּוִטְרָסִים הַמְּפָרְסְמִים
שֶׁהִחְיִי אֶלְפִים וְרַבּוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהִקְוֵו אוֹתָם לְחִזּוֹר בְּתִשְׁבָּה.

עֲטַרְתָּ רֹאשׁנוּ, נִרְךָ תִּפְאַרְתָּנוּ, הַפְּלִאָה הַנֶּצֶב עַל רֹאשׁ דְּרָה, עֲמִיד הָאֵשׁ אֲשֶׁר
לְפָנֵי הַמַּחְנֶה, מוֹדֶה דְּרָה וּמִשׁוֹבֵב נְתִיבָת

מוֹדֶנוּ וּמְאֻדְנוּ

רַבִּי אֶלְיָעֶזֶר שְׁלֹמֹה זְצוּקֵלָה"ה

כּוֹ הַגָּאוֹן רַבִּי מְנַחֵם זָאב זצ"ל

הַרְבֵּ מְטֹאקֵי וּבַעַל הַמְּנַחֵת זָאב וְעוֹד

כְּבוֹתוֹ יִגְוֹ עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

בְּחֵד קְטִירָא אֲתַקְטִיר לִישִׁיבָה שְׁל מַעֲלָה

לְהַתְלוּנוּ בְּצַל צַח הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בְּגוֹ עֵדוֹן

י"ז שְׁבָט תשע"ה

תְּהֵא נְשָׁמוֹת הַקְּדוּשָׁה צְרוּרָה בְּצִוּוֹר הַחַיִּים



חֲסַפְרֵי הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִרְפָּס לְנִמּוֹת

מורינו **ראש הישיבה** שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תחי',

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל.

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא

ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון



אלו יעמדו על הברכה

על עזרתם להצלחת הקונטרס



הרב נחמן ניישטיין שליט"א
הרב מרדכי שאול יעקב אינדיג שליט"א
הרב יצחק פאפנהיים שליט"א
מוה"ר יואל מנחם גרשון שניצלער הי"ו
מוה"ר אשר יעקב בלום הי"ו
מוה"ר אשר דוב אינדורסקי הי"ו
מוה"ר שבתאי דוד מארקוס הי"ו

זכות רבינו ז'ל ותלמידיו הקדושים יגן בעדם להתברך

בכל מילי דמייטב כל הימים





בֵּי אונזערע לייט פֿירט מען זיך ווען
דאס פֿרוי גייט האבן דאס קינד לערנט
מען די תּוֹרָה אין ליקוטי מוהר"ן חלק
ב' סימן ב', וואס דער הייליגער רבי
רעדט דארטן פון הולדה, און מען
זאגט אויף דעם די תּפֿלָה אין ליקוטי
תּפֿילוֹת, און עטליכע מאל מזמור ק'
אין תּהלים "מזמור לתּוֹדָה" און מען
זעהט וואונדער, איך האב זיך אליין
אזוי געפֿירט ביי אלע קינדער, און פון
זינט איך האב אנגעהויבן צו לערנען
די תּוֹרָה ביז איך האב עס געענדיגט
מיט די תּפֿלָה איז שוין די דאקטער
אַרויסגעקומען וואונטשן "מזל טוב".

אשר בנחל אידיש חלקו



ליקוטי מוהר"ן
חלק ב', סימן ב'



ימי חנכה הם ימי הודאה, כמו שכתוב: 'וְקָבְעוּ
שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלָיו לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל' וכו'.
וימי הודאה זה בחינת שעשוע עולם הבא, כי זה
עקר שעשוע עולם הבא — להודות ולהלל לשמו
הגדול יתברך ולהכיר אותו יתברך, שעל-ידי-זה
סמוכים וקרובים-אליו יתברך, כי כל מה שיודעין
ומכירין אותו יתברך ביותר, סמוכים-אליו ביותר,
כי שאר כל הדברים יתבטלו לעתיד כולם, בבחינת:
'כָּל הַקְּרִבָּנוֹת בְּטָלִין, חוץ מְקַרְבַּן תּוֹדָה' (מדרש רבה,
צו פרשה ט, אמור פרשה כז, עין שם), שלא ישאר לעתיד, רק
בחינת תודה והודאה, להודות ולהלל ולדעת אותו

יתברך, כמו שכתוב (ישעיה י"א): "כי מלאה הארץ
דעה את ה' כמים לים מכסים", שזה כל שעשוע
עולם הבא:



ובחינת תודה, שהוא שעשוע עולם הבא, זה בחינת
הלכות, פי ההלכות שזוכין ללמד, בפרט מי
שזוכה לחדש בהם, זה בחינת שעשוע עולם הבא,
בבחינת (נדה עג): 'כל השונה הלכות בכל יום, מבטח
לו שהוא בן העולם הבא'. פי כשנתחדש הלכה,
נתחדש שכל וידיעה, והדעת הוא עקר שעשוע
עולם הבא כנ"ל.

וזה בחינת (ברכות נד): 'ארבעה צריכין להודות', דהינו
תודה, שהם מפרשין במזמור ק"ז, ששים בסופם:
"מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ה'". "חסדי
ה'" זה בחינת הלכות, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם
לברכה (פתבות צו): 'כל המונע תלמידו מלשמשו,
כאלו מונע ממנו חסד', שנאמר: "למס מרעהו חסד"

וּשְׁמוֹשׁ חֲכָמִים זֶה בְּחִינַת הַלְכוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת (יִשְׁעִיהַ
 ג"ה): "חֲסִדֵי דָּוִד" — שֶׁהֵלְכָה כְּמוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
 רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (סנהדרין צג:): "וְהָ עֲמוֹ" —
 'שֶׁהֵלְכָה כְּמוֹתוֹ'. וְזֵהוּ: "וְהָ עֲמוֹ", הֵינּוּ שֶׁסָּמוּךְ
 וְקָרוֹב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּחִינַת שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא,
 שֶׁהוּא בְּחִינַת הַלְכוֹת כַּנ"ל:

וּבְשָׁבִיל זֶה מְכַנֶּה הַתּוֹדָה בְּשֵׁם הַלְכָה, כִּי תּוֹדָה
 מְבִיאִין כְּשִׁיּוֹצְאִין מִצָּרָה, כִּי כְּשֶׁנוֹפְלִין
 לְאַיְזוֹהוּ צָרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲזִי עֵקֶר הַצָּרָה בְּלֵב, כִּי
 הֵלֵב יוֹדֵעַ וּמְרַגֵּישׁ הַצָּרָה בְּיֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (משלי
 י"ד): "לֵב יוֹדֵעַ מֵרַת נִפְשׁוֹ" כִּי "הֵלֵב מִבִּין" (בְּרִכּוֹת
 ס"א), וְעַל כֵּן הוּא מְרַגֵּישׁ הַצָּרָה בְּיֹתֵר. וְאֲזִי, בְּשַׁעַת
 הַצָּרָה, מֵתְכַנְּסִים כָּל הַדָּמִים וְעוֹלִים-אֶל הֵלֵב, כְּמוֹ
 כְּשִׁישׁ צָרָה בְּאַיְזוֹהוּ מְקוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲזִי מֵתְכַנְּסִים
 כָּלֵם אֶל הַחֲכָם שִׁישׁ שָׁם, לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצָה. כְּמוֹ-
 כֵּן נִתְקַבְּצִים כָּל הַדָּמִים וְעוֹלִים-אֶל הֵלֵב, לְבַקֵּשׁ
 עֲצָה וְתַחֲבוּלָה כְּנִגְדַּת הַצָּרָה. וְאֲזִי הֵם שׁוֹטְפִים עַל
 הֵלֵב, וְאֲזִי הֵלֵב בְּצָרָה וּבְדַחַק גָּדוֹל, כִּי לֹא דֵי שֶׁהֵלֵב

דוּאָג בַּעֲצָמוֹ, כִּי הוּא מְרַגֵּישׁ הַצָּרָה יוֹתֵר מִכָּלֶם, אַף
גַּם הַדְּמִים שׁוֹטְפִין עָלָיו וּמְצַרִּין לוֹ מְאֹד. וְעַל כֵּן
כְּשֵׁישׁ, חֵס וְשָׁלוֹם, צָרָה לְאָדָם, הֵלֵב דּוֹפֵק בְּדַפִּיקוֹת
גְּדוּלוֹת, כִּי הוּא מְבַקֵּשׁ לְנַעֲנַע מַעֲצָמוֹ וּלְהַשְׁלִיכֶם
מֵעָלָיו, וְעַל כֵּן הוּא דּוֹפֵק בְּדַפִּיקוֹת גְּדוּלוֹת בְּשַׁעַת
הַצָּרָה, חֵס וְשָׁלוֹם, וְאַחַר כֵּן כְּשִׁיּוֹצְאִין מֵהַצָּרָה, אֲזִי
חוֹזְרִין תְּהֵלוּכוֹת הַדְּמִים לִילָךְ בְּסֹדֵר בְּתוֹךְ שְׁבִילֵי
הַגּוֹף. וְעַל כֵּן הַתּוֹדָה, שֶׁהִיא בָּאָה כְּשִׁיּוֹצְאִין מֵהַצָּרָה,
הִיא מְכַנֶּה בְּשֵׁם הַלְכָה, עַל שֵׁם תְּהֵלוּכוֹת הַדְּמִים,
שֶׁהוּלְכִין בְּסֹדֵר כְּשִׁיּוֹצְאִין מֵהַצָּרָה כַּנִּלְכָּה:



וּמִזֶּה בָּאָה הוּלְדָה בְּנִקְלָה. כִּי 'בְּשַׁעָה שְׁאִשָּׁה כּוֹרַעַת
לִילָד יִרְכוּתֶיהָ מְצַטְנָנֹת' (כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ,
זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה, סוּטָה י"א), וְעַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה הַהוּלְדָה, כִּי
הַדְּמִים עוֹלִין לְמַעְלָה, וְאֲזִי נִדְחָק הַמְּקוֹם שֵׁם, וְאֲזִי
הֵם דּוֹחִים אֶת הַנִּלְדָה לַחוּץ, וְאַחַר־כֵּן חוֹזְרִים הַדְּמִים
לְמְקוֹמָם, שְׁזֶה בְּחִינַת תּוֹדָה הַלְכָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת
תְּהֵלוּכוֹת הַדְּמִים, שְׁחוֹזְרִים לִילָךְ בְּסֹדֵר כַּנִּלְכָּה. כִּי גַם

ההלכה היא בחינת הולדה, פי יש תמכי אורייתא, שנותנים ממון ללומדי תורה, ובתחלה הם מחסרים ממונם מעצמם, פי כשנותנים הממון להתלמיד חכם, נחסר אצלם, שזה בחינת ירכוטיה מצטננות, פי 'דמים תרתי משמע'. אבל אחר כך, על-ידי ממונם שמחזיקין התלמיד-חכם, ונולד הלכות שהם בחינת חסד, אזי על-ידי השפעת החסד חוזר ונתמלא החסרון.

וזה בחינת שעשוע עולם הבא, בבחינת (ישעיה ל):
 "והיה אור הלבנה כאור החמה", הנאמר לעתיד, כי הלבנה טבעה קר, בחינת חסרון וקרירות, ועתידה להתמלא כאור החמה, בחינת מלוי החסרון, שזה בחינת הולדה, בחינת הלכות, שהם בחינת שעשוע עולם הבא כנ"ל. וזה בחינת (בראשית ב):
 "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם" — באברהם (בראשית-רבה פרשת יב), הינו חסד, כי ההולדה — על-ידי בחינת הלכות, שהם בחינת חסד כנ"ל. וזה בחינת (תהלים ק): "מזמור לתודה הריעו לי כל

הָאָרֶץ". לְתוֹדָה — אוֹתִיּוֹת תּוֹלְדָה. הָרִיעוּ לִי כָּל
הָאָרֶץ — רֵאשֵׁי תְבוֹת הֶלְכָה, כַּמּוּבָא. כִּי הֵהֲלָכוֹת,
בְּחִינַת תּוֹדָה, הֵם בְּחִינַת הוֹלְדָה כַּנ"ל:

וְזֶה שְׁאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְזָכוּנוּ לְבִרְכָה (סוֹטָה י'): 'אָסָא
חָלָה אֶת רַגְלָיו, עַל שֶׁעָשָׂה אֲנִגְרָיָא בְּתַלְמִידֵי
חֲכָמִים'. כִּי עַל-יְדֵי שֶׁעָשָׂה אֲנִגְרָיָא בְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים
וּבִטַל אוֹתָם מִן הֵהֲלָכוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה חָלָה אֶת
רַגְלָיו, כִּי הֵהֲלָכוֹת הֵם בְּחִינַת תְּקוּן וְקִיּוּם הָרַגְלִין,
כִּי הֵהֲלָכוֹת הֵם בְּחִינַת תְּהֵלוּכוֹת הַדְּמִים, שְׁחוּזָרִין
וְהוֹלְכִין כַּסֹּדֵר כַּנ"ל, וְאָסָא שִׁפְּגָם בָּזָה וּבִטַל אֶת
הַתַּלְמִידֵי חֲכָמִים מִן הֵהֲלָכוֹת, עַל-כֵּן חָלָה אֶת
רַגְלָיו:



וּכְשֶׁזּוֹכִין לְבְּחִינַת תּוֹדָה הֶלְכָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְגַּלָּה
אוֹר הָאֱמֶת וּמְאִיר בְּהַדְּבוּר, כִּי מִתְחַלָּה
כְּשֶׁהַדְּמִים שׁוֹטְפִין עַל הַלֵּב הוּא בְּחִינַת פָּגָם הָאֱמֶת,
בְּבְחִינַת (מְשָׁלִי כ"ט): "אֲנֹשֵׁי דְמִים יִשְׁנְאוּ תָם", אַבְל

אחר כּף כּש'יִצְאִין מֵהַצָּרָה, שְׁזָה בְּחִינַת תּוֹדָה
הִלְכָּה, אֲזֵי מֵאִיר הָאֵמֶת, בְּבַחֲיִנַת (מִיכָה ז): "תִּתֵּן אֵמֶת
לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם". "חֶסֶד לְאַבְרָהָם" — הִינּוּ
הִלְכוֹת כַּנ"ל — עַל-יְדֵי-זֶה מֵאִיר הָאֵמֶת וּמִשְׁלִים
הַדְּבוּר, כִּי עֶקֶר שְׁלֵמוֹת הַדְּבוּר — עַל-יְדֵי אֵמֶת, כִּי
קוֹשֵׁטָא קֵאִי וְכוּ' (שְׁבַת ק"ד), וְאַפְלוּ שְׁקָר אֵין לוֹ קִיּוּם
רַק עַל-יְדֵי אֵמֶת (כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י (בַּמְדָּבָר י"ג) עַל פְּסוּק:
"וְגַם זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ" וְכוּ').

נִמְצָא שְׁעֶקֶר קִיּוּם וּשְׁלֵמוֹת הַדְּבוּר הוּא עַל-יְדֵי
הָאֵמֶת, שֶׁהוּא מֵאִיר בְּהַדְּבוּר עַל-יְדֵי שְׁלֵשָׁה
שְׁמוֹת, בְּבַחֲיִנַת (תְּהִלִּים ג): "אֵל-אֱלֹהִים ה' דְּבָר". כִּי
אֵלוּ שְׁלֵשָׁה שְׁמוֹת הֵם מְקוּר הָאֵמֶת, וְעַל יָדָם מֵאִיר
הָאֵמֶת בְּהַדְּבוּר, דְּהִינּוּ בְּרַבּוּעַ הַדְּבוּר, הִינּוּ בְּחִינַת
אַרְבָּעָה חֻלְקֵי הַדְּבוּר.

כִּי יֵשׁ רַבּוּעַ הַדְּבוּר, וְעַל כֵּן כְּשֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּת,
וְהָיָה הַדְּבוּר בְּגָלוּת, נֶאֱמַר בְּמִשְׁנֵה (שְׁמוֹת ד): "לֹא
אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי גַם מִתְּמוּל גַּם מִשְׁלֹשׁוֹם גַּם מֵאֵז
דְּבָרְךָ" וְכוּ', זֶה בְּחִינַת רַבּוּעַ הַדְּבוּר, אַרְבָּעָה חֻלְקֵי

הדבור. כי יש 'דבור של צדקה', בבחינת (ישעיה ס"ג):
 "מְדַבֵּר בְּצַדָּקָה", שזהו בחינת היתרון שיש לאדם
 על החי שהוא הדבור, שהוא גדר האדם והוא בחינת
 צדקה, שהוא גומל חסד עם הבריות שזה גדר האדם,
 שדרכו לגמל חסד, מה שאין בן החי. וזה שנאמר:
 "נַעֲשֶׂה אָדָם", וכתוב: "וְשֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ
 הַיּוֹם" וכו'. 'מה התם צדקה אף כאן צדקה' (הקדמת
 הוהר"ף יג), ש'על ידי צדקה נקרא אדם, כי הצדקה
 שמשם הדבור הוא גדר האדם כנ"ל. וזה בחינת:
 "לא איש דברים-אנכי", הינו הדבור של צדקה,
 בחינת (תהלים קי"ב): "טוב איש חונן ומלוה יכלכל
 דבריו", דהינו גמילות חסד וצדקה.

ויש 'דבור של תשובה', בחינת (הושע י"ד): "קחו
 עמכם דברים ושובו אל ה'". וזה בחינת: גם
 מתמול, בחינת דבור של תשובה, כמו שכתוב (תהלים
 ז): "ותאמר שובו בני אדם כי אלה שנים בעיניך
 כיום אתמול":

וַיֵּשׁ דְּבֹר שֶׁל עֲשִׂירוֹת', דְּהֵינּוּ עֲשִׂירִים קְרוּבִים
 לַמְּלָכוֹת שָׁהֵם בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית מ): "שְׁלֹשֶׁת
 הַשָּׂרִיגִים", וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (חֲלִין
 צ"ב): 'שְׁלֹשָׁה שָׂרֵי גָאִים', דְּהֵינּוּ עֲשִׂירִים קְרוּבִים
 לַמְּלָכוֹת' (כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י שם), שְׁיֵשׁ לָהֶם בְּחִינַת
 דְּבֹר, בְּבְחִינַת (מְשָׁלִי כ"ב): "חֵן שְׁפָתָיו רַעְהוּ מִלֶּךְ",
 הֵינּוּ הַדְּבֹר שֶׁל קְרוּבִים לַמְּלָכוֹת. וְזֶה בְּחִינַת: גַּם
 מִשְׁלֵשׁ, בְּחִינַת שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִיגִים הַנִּל, הֵינּוּ הַדְּבֹר
 שֶׁל עֲשִׂירִים קְרוּבִים לַמְּלָכוֹת'.

וַיֵּשׁ דְּבֹר שֶׁל מְלָכוֹת', בְּחִינַת מְלָכוֹת פָּה, וְזֶה
 בְּחִינַת: גַּם מֵאֵז דְּבִרְךָ, בְּחִינַת (תְּהִלִּים צ"ג): "נִכּוֹן
 כְּסֵאף מֵאֵז":

וְהָאֵמֶת מֵאִיר בְּרַבּוּעַ הַדְּבֹר הַנִּל עַל-יְדֵי שְׁלֹשָׁה
 שְׁמוֹת הַנִּל שָׁהֵם: אֵל, אֱלֹקִים, יי, שָׁהֵם
 בְּחִינַת: תְּפִלָּה וְתוֹרָה וְשִׁדּוּכִים וְזוּגִים. אֵל זֶה
 בְּחִינַת תְּפִלָּה, כִּי אֵל עַל שֵׁם הַכַּח, שֶׁהוּא תְּקִיף
 וְיַעַל הַיְכָלָת, וְעַל-יְדֵי הַתְּפִלָּה נִקְרָאִין יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁם
 אֵל, בְּבְחִינַת (מְגִלָּה י"ח): 'מִנִּין שֶׁקָּרְאוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא ליעקב אל שְׁנֵאֲמַר: "וַיִּקְרָא לוֹ אֵל וְכוּ'. כִּי עַל-יַדֵּי הַתְּפִלָּה, כְּבִיכּוֹל, אָנוּ לוֹקְחִין לְעֲצָמֵנוּ הַכַּח מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי אָנוּ מְבַטְלִין גְּזֵרוֹתָיו, נִמְצָא שֵׁשׁ לָנוּ הַכַּח, וְעַל כֵּן נִקְרָאִין יִשְׂרָאֵל — "אֵל" עַל-יַדֵּי הַתְּפִלָּה עַל שֵׁם הַכַּח כַּנִּל. וְכֵמוּ שְׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (ירושלמי תענית): "לֹא אִישׁ אֵל וַיְכֻזַּב" — 'לֹא אִישׁ הוּא, שְׁעֲשֵׂה דְבָרֵי אֵל כְּכֻזַּב'. כִּי עַל-יַדֵּי הַתְּפִלָּה מְבַטְלִין גְּזֵרוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאַזִּי יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִין אֵל. וּמִשֵּׁם מְאִיר הַדְּבוּר, בְּבַחֲיַנַּת (תהלים קמ"ה): "וַיִּגְבוֹרְתֶּךָ יַדְּבָרוּ"; דִּהְיֵנוּ עַל-יַדֵּי הַכַּח וַיִּגְבוֹרָה, שְׁזָה בְּחִינַת אֵל עַל שֵׁם הַכַּח, מְאִיר הַדְּבוּר עַל-יַדֵּי הָאֲמַת, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא רַק עַל-יַדֵּי אֲמַת, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (שם): "קָרוֹב ה' וְכוּ' לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֲמַת".

אַלְקִים זֶה בְּחִינַת תּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (שמות ד): "וְאָתָּה תִּהְיֶה לוֹ לְאֱלֹקִים", וְתִרְגּוּמוֹ: 'לְרַב'. וְזֶהוּ: "הוּא יִהְיֶה לָךְ לְפָה" — שְׁבַחֲיַנַּת אֱלֹקִים, בְּחִינַת תּוֹרָה הוּא מְאִיר לְפָה, דִּהְיֵנוּ לְהַדְּבוּר, כִּי הָרַב מוֹרָה דְרָךְ יִשָּׁר לְתַלְמִידָיו בְּתוֹרָתוֹ, שְׁזָה בְּחִינַת (ירמיה ט"ו):

"אם תוציא יקר מזולל כפי תהיה", והוא בחינת אמת, בבחינת (מלאכי ב): "תורת אמת היתה בפיהו".

ה' זה בחינת שדוכים, בבחינת (בראשית כ"ד): "מה יצא הדבר", בחינת (משלי י"ט): "ומה אשה משפלת". והוא בחינת אמת, בבחינת (בראשית שם): "אשר הנחני בדרך אמת". ועל-ידי-זה נשלם הדבור, כי 'עשרה קבין שיחה ירדו לעולם, תשעה נטלו נשים, ואחד כל העולם כלו' (כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה, קדושין מ"ט): וכל זמן שאין התקשרות, אין להדבור שלמות, אבל כשנתקשרין, נתחברים ונשלמים חלקי הדבור. נמצא שעל-ידי שלשה שמות הנ"ל שהם: אל, אלקים, ה', שהם בחינת: תפלה, תורה, שדוכים — נשלם הדבור על-ידי האמת, הינו רבוע הדבור, שנשלם על ידי האמת כנ"ל:

ה

ושלמות הדבור הוא בחינת לשון הקדש, כי כל לשונות העמים הם חסרים, ואין להם שלמות, כי נקראין לשון עלגים (ישעיה ל"ב), ואין שלמות — רק ללשון-הקדש. ולשון-הקדש הוא מקשר לשבת, בבחינת (שם נ"ח): "ודבר דבר" — 'שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חל' (שבת קי"ג). בבחינת (במדבר ו'): "כה תברכו" — 'בלשון הקדש' (סוטה ל"ח) שבלשון הקדש נכלל ברכה וקדשה, כי הלשון הקדש מקשר לשבת, שנאמר בו ברכה וקדשה, כמו שכתוב (בראשית ב): "ויברך ויקדש" וכו'. ועל-כן על-ידי שלשון הקדש מקשר לשבת, על-כן על-ידי שלמות הדבור שהוא בחינת לשון הקדש, על-ידי-זה ממשיכין השמחה של שבת לששת ימי החל.

כי ימי החל הם בחינת עצבות, ואפלו המצוות שעושין בימי החל הם בחינת עצבות, כי מט"ט שלטנותה בימי החל (תקוני זהר, תקוני ית, דף לג:),

ומט"ט הוא בְּחִינַת עֶבֶד, בְּחִינַת עֲצָבוּת, אַבְל שְׁבַת
 הוּא בְּחִינַת בֵּן וְאִז נִיחָא לְעֵלְאִין וְתַתְּאִין, וְנִתְעוּרָר
 שְׁמִמָּה, וְאִזי נִתְרוּמְמִין וְנִתְעֵלִין כָּל הַמְצוּוֹת שֶׁל
 שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל מִן הָעֲצָבוּת, וְנִמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם מְנוּחָה
 וְשְׁמִמָּה, בְּבְחִינַת (בְּרֵאשִׁית ה'): "וַיֹּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
 נֹחַ לֵאמֹר, זֶה יִנְחָמֵנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמִעֲצָבוֹן יְדִינֵנוּ",
 הֵינּוּ בְּחִינַת שְׁבַת שֶׁהִיא בְּחִינַת בֵּן, בְּחִינַת נֹחַ, נִיחָא
 דְּעֵלְאִין וְתַתְּאִין (עִין תְּקוּנָה ע' בְּסוּפּוֹ וּבִדְהַר בְּרֵאשִׁית נ"ח נ"ט),
 שֶׁהוּא מְנַחֵם וּמְשַׁמֵּחַ הַכֹּל מִן הָעֲצָבוּת, בְּחִינַת: "זֶה
 יִנְחָמֵנוּ" וְכוּ'. וְכִשְׁזוֹכִין לְבְּחִינַת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא
 מְקַשֵּׁר לְשְׁבַת, אִזי מְמַשִּׁיכִין עַל יְדוֹ אֶת הַקֹּדֶשׁ
 וְהַשְׁמִמָּה שֶׁל שְׁבַת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, כִּי מְחַמֵּת
 שֶׁהִלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מְקַשֵּׁר לְשְׁבַת, עַל-כֵּן נִמְשָׁךְ עַל יְדוֹ
 הַשְׁמִמָּה שֶׁל שְׁבַת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל. וְזֶה: אֵל אֱלֹקִים
 ה' דִּבֶּר (עַם הַתְּבוֹת) מְסַפֵּר שְׁמִמָּה, כִּי עַל-יְדֵי שְׁלֵמוֹת
 הַדְּבוּר שֶׁהוּא לְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ, נִמְשָׁךְ שְׁמִמָּה כַּנ"ל:



ועל-ידי-זה שפמשיכין קדשה של שבת לששת ימי
 החל, על-ידי-זה נתגלה האחדות
 הפשוט יתברך. כי בששת ימי החל הם פעלות
 משתנות, שבכל יום נברא פעלה משנה, וזה כנגד
 השכל האנושי, להבין זאת בשכל האנושי, שפעלות
 משתנות יהיו נמשכין מאחד הפשוט יתברך
 ויתעלה, כי בשכל האנושי אי אפשר להבין זאת.
 רק על-ידי שבת שאנו זוכין, שנתן לנו השם יתברך
 מתנה גדולה, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה
 (שבת י:): 'מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה',
 על-ידי-זה נתגלה אחדות הפשוט. כי שבת מורה
 על אמונת היחוד, שאנו מאמינים, שכל הפעלות
 משתנות נמשכין מאחד הפשוט יתברך, שברא כלם
 בששת ימי החל ושבת בשבת. נמצא שעל ידי שבת
 נתגלה אחדות הפשוט יתברך. והתגלות אחדות
 הפשוט זאת הבחינה יקרה מאד אפלו אצלו יתברך,
 כמו שמצינו: 'יחיד ורבים — הלכה כרבים' (ברכות

ט' ו'ל"ז), כי מחמת שהם רבים, שכל אחד יש בו דעה משנה בחינת פעלות משתנות, וכשהם מסכימים יחד לדעת אחד, נמצא בחינת פעלות משתנות נעשה בחינת אחדות הפשוט, שזה יקר מאד בעיניו יתברך, ועל פן הלכה כמותם. וגם כדי שלא להרבות מחלקת בישראל, כי אם לא כן, כל יחיד ויחיד יאמר כדעתו ואין לדבר סוף, ויתרבו מחלקת בישראל (עין בבא מציעא נ"ט:), שאין זה רצונו יתברך, כי רצונו רק בבחינת אחדות הפשוט, כי כשנתגלה בחינת אחדות הפשוט למטה, גם למעלה נתגלה אחדות הפשוט יתברך, בבחינת: "אתה אחד ושםך אחד, ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ". שעל ידי אחדות שנתגלה בישראל למטה, נתגלה אחדותו הפשוט יתברך למעלה:

וזה בחינת מעשה דרבי אליעזר הגדול בתנור של עכנאי (בבא מציעא מ"ט), כי רבי אליעזר — הלכה כמותו בכל מקום' (שם), והיה רוצה להראות, שזכה לשלמות הדבור, דהינו שלמות רבוע הדבור, שזוכין

לָזֶה עַל-יַדֵּי הַלְכוֹת פִּנ"ל, וְעַל כֵּן אָמַר: 'חָרוֹב יוֹכִיחַ', 'אַמַּת הַמַּיִם יוֹכִיחַ', 'פֶּתְלֵי בַּיִת הַמְדַרְשׁ יוֹכִיחוּ', 'בַּת קוֹל יוֹכִיחַ'. כִּי אֵלּוּ אַרְבָּעָה דְבָרִים הֵם בְּחִינַת רְבוּעַ הַדְּבֹר, דְּהֵינּוּ אַרְבָּעָה חֻלְקֵי הַדְּבֹר הַנ"ל. כִּי הַצְדִּיקִים הֵם גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ, כַּמּוֹבָא בַּזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ (לְדֹרֵךְ דִּף צ), שֶׁהֵם עוֹשִׂים וּמְנַהֲיִים עִם הַדְּבֹר כַּרְצוֹנָם, וְעַל-כֵּן רָצָה רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר לְהִרְאוֹת, שְׂיֵשׁ לוֹ שְׁלֵמוֹת רְבוּעַ הַדְּבֹר, וְעַל-כֵּן יָכוֹל לַעֲשׂוֹת עִם הַדְּבֹר כַּרְצוֹנוֹ, דְּהֵינּוּ לְשֵׁנוֹת הַטָּבַע כַּרְצוֹנוֹ עַל-יַדֵּי שְׁלֵמוֹת דְּבוּרוֹ, וְהִרְאָה זֹאת בְּאַרְבָּעָה דְבָרִים שֶׁהֵם בְּחִינַת רְבוּעַ הַדְּבֹר:

חָרוֹב יוֹכִיחַ — זֶה בְּחִינַת הַדְּבֹר שֶׁל צְדָקָה, כִּי חָרוֹב הוּא בְּחִינַת צְדָקָה, כִּי חָרוֹב נוֹטְעִין אוֹתוֹ רַק לְדוּרוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בַּגְּמָרָא (תַּעֲנִית כ"ג): 'אֲנָא עָלְמָא בְּחָרוּבָא אֲשַׁתְּכַח, כִּי הֵיכִי דִשְׁתְּלִי לִי אֲבָהָתִי, אֲנָא נְמִי שְׁתְּלִי לְבִנְאִי'. נִמְצָא שֶׁהַחָרוֹב הוּא רַק לְדוּרוֹת כְּמוֹ הַצְדָּקָה שֶׁהִיא לְדוּרוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּי חִיָּא

(שבת קנ"א א): 'כִּי אָתָּא עֲנִיָּא אַקָּדָם לֵיהּ רַפְתָּא, כִּי הֵיכִי דִלְקַדְמוּ לְבַגְיָךְ וְכוּ', גִּלְגַּל הוּא שְׁחוֹזָר בְּעוֹלָם':

אַמַּת הַמַּיִם — זֶה בְּחִינַת תְּשׁוּבָה, בְּבַחֲיַנַּת (אֵיכָה ב):
"שִׁפְכִי כַּמַּיִם לִבְךָ נִכַח פָּנַי ה'"':

פְּתָלֵי בֵּית הַמְּדַרְשׁ — זֶה בְּחִינַת עֲשִׂירִים, שְׁהֵם
כְּתִיל שְׁהַכֵּל פּוֹנִין בּוֹ, כִּי "אֶהְיֶה עֲשִׂיר רַבִּים"
(משלי י"ד), וְהַכֵּל פּוֹנִים אֶל הָעֲשִׂירִים. וְזֵהוּ: 'פְּתָלֵי בֵּית
הַמְּדַרְשׁ', בְּחִינַת (תהלים ל"ד): "דֹרְשֵׁי ה' לֹא יַחְסְרוּ כָּל
טוֹב" דִּהְיֵנוּ הַצְּדִיקִים — דּוֹרְשֵׁי ה', שְׁכָּל טוֹב נִמְשָׁךְ
מֵהֶם. אִךְ 'צְדִיקִים מְהִינֵי זְכוּתֵיהוּ אַעֲלָמָא, אֲדִידֵהוּ
לֹא' (חלין פ"ו), כִּי הַצְּדִיקִים בְּעֶצְמָן אֵין לָהֶם כְּלוּם, רַק
מִמְשִׁיכִין כָּל טוֹב אֶל הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ,
זְכוּרָנָם לְבִרְכָה, עַל רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוּסָא (שם): 'כָּל
הָעוֹלָם נִזּוֹן בְּשִׁבְלֵי חֲנִינָא בְּנֵי, וְחֲנִינָא בְּנֵי דֵי לוֹ
בְּקַב חֲרוּבִין' וְכוּ'. וְעַל כֵּן הָעֲשִׂירִים נִקְרְאוּן כְּתָלֵי
בֵּית הַמְּדַרְשׁ, שְׁהֵם כְּתִיל שְׁהַכֵּל פּוֹנִין אֲלֵיו עַל-יַדֵּי
עֲשִׂירוֹתָם, וְכָל טוֹב שֵׁישׁ לָהֶם נִמְשָׁךְ לָהֶם מִבְּחִינַת

בית המדרש, הינו בחינת: "דורשי ה' לא יחסרו כל טוב", שמהם נמשך כל ההשפעות כנ"ל:

בת קול — זה בחינת מלכות, פי הקול יוצא משת עזקאין דקנה, בחינת מלכות, בחינת (מלכים-א י'): "יש מעלות לפסא" (עין זהר נשא קכ"א: פנחס רל"ה וכתקון כ"ב). נמצא שהראה רבי אליעזר בארבעה דברים אלו, שיש לו שלמות רבוע הדבור, דהינו בחינת ארבעה חלקי הדבור הנ"ל. אבל אף-על-פי-כן לא השגישו על זה, פי יחיד ורבים — הלכה פרבים, פי זה יקר בעיני השם יתברך, שזה בחינת התגלות אחדות הפשוט מבחינת פעלות משתנות כנ"ל, שזה בחינת שבת כנ"ל. וזהו שאמר הקדוש-ברוך-הוא: 'נצחוני בני'; הינו שבחינת בן שלהם נצח, פי זה שרבים מסכימים לדעת אחד, זה בחינת שבת, בחינת בן כנ"ל:

וזה בחינת: "עבדו את ה' בשמחה" (תהלים ק). הינו להמשיך שמחה לבחינת עבד, בחינת מט"ט, בחינת ששת ימי החל כנ"ל. וזהו: דעו פי ה' הוא

אַלְקִים, בְּחִינַת אַחְדוּת הַפְּשוּט, שְׁפָל הַשְּׁנוּיִים הֵם
אֶחָד, שְׂזָה נִתְגַּלָּה עַל-יְדֵי שְׁנֵי מְשֻׁךְ הַשְּׂמִיחָה שֶׁל שְׂבַת
לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, שֶׁהֵם בְּחִינַת עֶבֶד כַּנ"ל:

וְזֶה בְּחִינַת חֲנֻכָּה. כִּי יָמֵי חֲנֻכָּה הֵם יָמֵי הַיּוֹדָאָה,
שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁעִשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, בְּחִינַת
הַלְכוּת, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְשִׁלְמוֹת הַדְּבוּר, עַל-
יְדֵי הַתְּגַלּוֹת הָאֵמֶת כַּנ"ל. וְזֶהוּ בְּחִינַת הַשְּׂמֵן שֶׁל
נֵר חֲנֻכָּה, בְּבְחִינַת (דְּבָרִים ל"ג): "תִּמְיָךְ וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ
חֲסִידֶךָ"; שְׁעַל יְדֵי הַחֲסִדִּים, דְּהֵינּוּ בְּחִינַת הַלְכוּת,
נִתְגַּלָּה אֹר הָאֵמֶת, בְּחִינַת: "תִּמְיָךְ וְאוּרֶיךָ". וְזֶה
בְּחִינַת הַשְּׂמֵן, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֹר הָאֵמֶת, בְּחִינַת (תְּהִלִּים
מ"ג): "שִׁלַּח אֹרֶךְ וְאַמְתָּךְ". וְצָרִיךְ לְתַנּוּ סְמוּךְ לַפְּתַח
(שְׂבַת כ"א:), בְּחִינַת: "פֶּתַחַי פִּיךָ" (מִיכָה ד'), הֵינּוּ הַדְּבוּר,
כִּי הָאֵמֶת מְאִיר בְּהַדְּבוּר כַּנ"ל, בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים קי"ט):
"פֶּתַח דְּבָרֶיךָ יֵאִיר" וְאֵזֵי נִמְשָׁךְ הַשְּׂמִיחָה שֶׁל שְׂבַת
לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל עַל-יְדֵי לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא שְׁלֵמוֹת
הַדְּבוּר.

וְזֶה בְּחִינַת: חֲנֻכָּה — חָנוּ כ"ה, בְּחִינַת שְׁבַת נִיחָא,
שָׁבוּ מִקָּשָׁר לְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת: "כֹּה
תְּבָרְכוּ" — בְּלִשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ כַּנ"ל. וְהַשְׂמֵחָה שֶׁל
שְׁבַת מְאִיר לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֵל, שֶׁהֵם גַּם כֵּן בְּחִינַת
חֲנֻכָּה בְּחִינַת חֲנוּךְ, מְט"ט, עֶבֶד, שֶׁשְׁלֹטְנוּתָהּ בְּיָמֵי
הַחֵל, בְּבְחִינַת: "זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעַשֵׁינוּ וּמַעֲצָבוֹן
יִדְיֵנוּ" בְּחִינַת שְׂמֵחָה שֶׁל שְׁבַת, שֶׁנִּמְשָׁךְ לְשֵׁשֶׁת יָמֵי
הַחֵל כַּנ"ל:

וְזֶה: "וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים". מִקֵּץ — הֵינּוּ סוּף,
בְּחִינַת הֶלְכוֹת, שֶׁהֵם שַׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא שֶׁהוּא
בְּסוּף. וְזֶהוּ: שְׁנַתִּים יָמִים, כַּמְאֹר רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנוּם
לְבָרְכָהּ (תְּגִינָה ה:): עַל הַאִי בַר בֵּי רַב דְּחַד יוֹמָא שֶׁהָיָה
מְצֻטְעָר, עַד שֶׁדָּרַשׁ לוֹ רַבִּי יוֹחָנָן: "וְאוֹתֵי יוֹם יוֹם
יִדְרֹשׁוּן", שִׁיּוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה חָשׁוּב שָׁנָה, וְזֶהוּ: שְׁנַתִּים
יָמִים, בְּחִינַת הַיָּמִים שֶׁנִּחְשָׁבִין לְשָׁנִים עַל-יְדֵי לְמוֹד
הֶלְכוֹת, בְּחִינַת יוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּן כַּנ"ל:

(וּגְמַר פְּרוּשׁ הַפְּסוּק עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַנ"ל לֹא זָכִינוּ לְשַׁמֵּעַ)

וּבִשְׂעָה שֶׁהֵלֵב בְּצָרָה גַם הִרְאָה בְּצָרָה. כִּי הִרְאָה הִיא
 קִיּוּם הַגּוּף, כִּי הִרְאָה מְקִיַּמַת הַלְחָה לְבָנָה
 וּמְשַׁכֶּת הַלְחָלוּחִית לְהַגּוּף, כִּי הַגּוּף יֵשׁ לוֹ תְּנוּעוֹת
 שֶׁהֵם מִיַּבְשֵׁי הַגּוּף, כִּי הַתְּנוּעוֹת מִיַּבְשֵׁי, וְעַל כֵּן
 עָקַר הַקִּיּוּם — עַל-יְדֵי הִרְאָה, שֶׁמְשַׁכֶּת לְחָלוּחִית.
 וּכְשֶׁהֵלֵב בְּצָרָה, שָׂאז הַדָּמִים עוֹלִין וְשׁוֹטְפִין עַל
 הֵלֵב, וְאִזִּי הֵלֵב דּוֹפֵק בְּדַפִּיקוֹת גְּדוּלוֹת, אִזִּי הִרְאָה
 מִנְשַׁכֶּת נְשִׁיבוֹת גְּדוּלוֹת, וְאִזִּי נְתִיבֵשׁ הִרְאָה, וְעַל-
 יְדֵי-זֶה נְתִיבֵשׁ הַגּוּף, חֵס וְשָׁלוֹם. וְשָׁמֶן הוּא רְפוּאָה
 לְהִרְאָה, כְּמוֹ שְׁאוּמְרִין הָעוֹלָם, כִּי הַשָּׁמֶן מְלַחֵלֵחַ,
 הֵינּוּ בְּחִינַת הַשָּׁמֶן הַנִּי"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּקוּן הַצָּרָה
 כַּנִּי"ל. וּבַתְּחִלָּה כְּשֶׁהַצְּדִיק בְּצַעַר וּבְצָרָה, כְּמָה וְכְמָה
 נִשְׁמֹת שְׁבַע עוֹלָם הִזָּה וְעוֹלָם הַבָּא מְקוֹנְנִין וּמְתַאֲבְלִין
 עַל צַעֲרוֹ, וְגַם הַשְּׂכִינָה מְקוֹנְנַת, כִּי אֶפְלוּ עַל דָּמִים
 שֶׁל רְשָׁעִים הַשְּׂכִינָה מְקוֹנְנַת, קַל וְחֹמֶר עַל דָּמֶן
 שֶׁל צְדִיקִים, כְּמוֹ שְׁאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנִים לְבִרְכָה,
 (סִנְהֶדְרִין מו) אֲבָל כְּשִׁזּוּכָה לְרְפוּאָה, אִזִּי מִתְּנַחֵמִין כָּלֵם,
 וְנִמְשָׁךְ שְׂמִחָה לְכָלֵם, בְּבְחִינַת (יְשַׁעְיָה נ"ז): "וְאֶרְפָּאֵהוּ

וְאֶשְׁלֵם נַחְמִים לוֹ וְלֹאֲבָלָיו", שְׁעַל יְדֵי רַפּוּאָתוֹ נִמְשָׁךְ
נַחֲמָה לְכָל הָאֲבָלִים הַנִּ"ל, הֵינּוּ שְׂמֵחָה כַּנִּ"ל:

וְדַע, שְׂמֵזְמוֹר לְתוֹדָה הוּא מְסַגֵּל לְמַקְשָׁה לִילֵד,
דִּהְיִנּוּ לומר אותו. כִּי מְזֻמּוֹר לְתוֹדָה — רָאשֵׁי
תְבוּת מַל, בְּחִינַת שְׁבָעִין קְלִינ שֶׁל הַיּוֹלְדֵת שְׂצוּעָקָת
קֶדֶם הַלְדָּה, כַּמּוּבָא. וַיֵּשׁ בְּמְזֻמּוֹר זֶה קַס"ח אוֹתִיּוֹת.
קַס"ח הוּא חֶסֶד בְּא"ת ב"ש, שְׁעַל יְדֵי הַחֶסֶד בְּחִינַת
הַלְכוֹת הַהוֹלְדָה בְּנִקְל כַּנִּ"ל. וַיֵּשׁ מ"ג תְּבוּת בְּזֶה
הַמְזֻמּוֹר, כִּי קִשּׁוּי לִילֵד הוּא עַל-יְדֵי שְׂיֵשׁ קְלִפָּה
שְׂהִיא אוֹמְרַת: "גְּזוֹרוּ, גַּם לִי גַם לָךְ לֹא" וְכוּ' (מְלָכִים א
ג), כִּי אֵינּוּ רוֹצֶה שְׂיֵצֵא לְאוֹר הָעוֹלָם, וְכַנְגֵּד זֶה יֵשׁ
מ"ג תְּבוּת בְּזֶה הַמְזֻמּוֹר כַּנְגֵּד בְּחִינַת גַּם הַנִּ"ל, כִּי
הַמְזֻמּוֹר הַזֶּה הוּא סְגָלָה לְמַקְשָׁה לִילֵד כַּנִּ"ל:



ליקוטי תפילות חלק ב', סימן ב'

תפילה

”טוב להודות ליהנה ולזמר לשמך עליון. אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי. אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה. מלא פי תהלתך כל היום תפארתך. תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד, ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה“:

רבנו של עולם מלא טוב זכנו להודות לך סלה.
עזרנו והושיענו וזכנו לטוב האמתי לשעשוע
עולם הבא שהוא הודאה לשמך הגדול והקדוש.
ואזכה בכל יום ויום לומר ברכות והודאות שירות

ותשבחות הרבה לשמך הגדול והקדוש, להודות לך
 ולברכה על כל החסדים והטובות והנסים והנפלאות
 אשר עשית עמי מעודי עד היום הזה, על נסיה
 שבכל יום עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל עת
 ערב ובקר וצהרים. "במה אקדם יהוה אפף לאלהי
 מרום", מי יפאר מי יהדר מי יהלל מי ימלל, מי
 ישבח מי יספר אחת מני אלהי אלהים ורבי
 רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עם
 אבותינו ועמנו. לא יספיקו כל אילי נביות לבאר
 נקדה אחת פטפה מן הים, מפל רבוי הטובות והנסים
 והנפלאות גדולות ונוראות שעשית עמנו, עם כל
 אחד ואחד מישראל בפרטיות, אשר הוצאת אותנו
 מפל הטמאות ומפל הזהמות, וקרבתנו ברחמיך
 לשמך הגדול והקדוש, והכנסתנו בקדשת ישראל,
 ואתה עושה פעלות גדולות ונוראות בכל יום ויום,
 וחושב מחשבות באפן שגזפה להתקרב לעבודתך,
 כדי לחיותנו כיום הזה, למען נזפה לחיים אמתיים
 לחיים נצחיים. פי חסדך גדול עלינו והצללת נפשנו
 משאול תחתיה. פי לולא יהוה עזרתה לנו כמעט

שְׁכָנָה דְיוֹמָה נִפְשָׁנוּ, מַה נֹאמֵר מַה נְדַבֵּר, מַה נֹאמֵר
 מַה נְדַבֵּר, מַה נָּשִׁיב לַיהוָה כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלֵינוּ,
 אֵלּוּ פִּינוּ מְלֵא שִׁירָה כִּיִּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כְּהַמוֹן גְּלוּיִם,
 וּשְׁפָתוֹתֵינוּ שֹׁבַח כְּמִרְחֵבֵי רִקְיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת
 כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֵחַ, וַיְדִינוּ פְרוּשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ
 קָלוֹת כְּאֵילוֹת, אֵינן אָנוּ מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ,
 וְלִשְׁבַּחְךָ וְלִפְאָרְךָ וְלִבְרַךְךָ וְלִקְדָּשׁ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ, עַל
 אַחַת מֵאֵלֶיךָ, אֵלֶיךָ אֵלֶפֶי אֵלֶפֶיִם וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים
 הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ,
 עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטֵיּוֹת. לֹא כַזְדוּנֵי וְכַרַע מֵעַלְלֵי
 גְּמֻלָּתָנִי, כִּי אִם כְּחֶסֶדְךָ לְבַד. כְּחֶסֶדְךָ הַחַיִּיתָנִי וְחָשַׁבְתָּ
 מִרְחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתִי. וְקִרְבַּתָּנִי מִלְּפִי לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְדוֹשׁ. וּמַה יוֹסִיף עוֹד עִבְדְּךָ לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, וְאַתָּה אֶת עִבְדְּךָ יַדְעָתָּ:

וְהִנְנִי מוֹדָה עַל הָעֵבֶר, וְצוּעֵק עַל לְהַבָּא. מְלֵא
 רַחֲמִים, הַגּוֹמֵל לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת שְׁגָמְלָנִי כָּל
 טוֹב, וְהַכִּנְסָתָנִי בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשִׂיתָנִי גוֹי,
 וְתַקַּטָּן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ, וְהוֹסַפְתָּ עָלַי חֶסֶד וְטוֹב,

טובה כפולה ומכפלת, וקרבתני מלכי להצדיקים
 וכשרים ויראים האמתיים. מלא רחמים מלא טוב,
 כאשר החלות להראות חסדיך עלי לקרבני ולהודיעני
 ולהטעימני מזיו נעם ערבות ידידות נעימות מתיקות
 קדשת הצדיקים הקדושים האמתיים, פן יהמו נא
 ויכמרו נא המון מעיך ורחמיך עלי, ותרחם עלי
 ותושיעני מעתה, ותזכני לשמר ולעשות ולקיים את
 כל דברי תלמוד תורתם הקדושה אשר הודיעו וגלו
 לנו הצדיקים האמתיים:

ותמהר ותחיש לגאלי ולהוציאני מכל הצרות
 והרעות אשר סבבני, "יהוה מה רבו צרי,
 רבים קמים עלי רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו
 באלהים סלה. ואתה יהוה מגן בעדי פבודי ומרים
 ראשי", צרות רבות סבבני קראנוך יהוה אלהינו,
 "בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע. ישמע
 מהיכלו קולי ושוועתי לפניו תבא באזניו. מן המצר
 קראתי יה ענני במרחב יה. קראתי מצרה לי אל יהוה
 ויענני, מבטן שאול שועתי שמעת קולי. ותשליכני

מצולה בלֵבב ימים וְנָהַר יְסוּבְבָנִי, כָּל מִשְׁפָּרֶיךָ
 וְגִלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ. וְאֲנִי אֲמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנְּגִד עֵינֶיךָ,
 אֶךְ אוֹסִיף לְהִבִּיט אֶל הַיֵּכָל קִדְשֶׁךָ. אֲפֹפוּנֵי מַיִם עַד
 נִפְשׁ תְּהוֹם יְסוּבְבָנִי סוּף חֲבוּשׁ לְרֹאשִׁי, לְקַצְבֵי הָרִים
 יִרְדְּתִי הָאָרֶץ בְּרִיחִיָּה בְעֵדֵי לְעוֹלָם וַתַּעַל מִשְׁחַת חַיִּי
 יְהוָה אֱלֹהֵי. בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נִפְשִׁי אֶת יְהוָה זָכַרְתִּי,
 וַתָּבֵא אֵלַיךָ תִּפְלֹתַי אֶל הַיֵּכָל קִדְשֶׁךָ. מִשְׁמָרִים הַבְּלִי
 שָׂוֵא חֲסֵדָם יַעֲזֹבוּ. וְאֲנִי בְּקוֹל תּוֹדָה אֲזַבְּחָה לָּךְ, אֲשֶׁר
 נִדְרַתִּי אֲשַׁלְּמָה, יִשׁוּעָתָה לִיהוָה׃

וּבְכֵן תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים
 שְׂאֲזֹכָה לְלַמֵּד הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, חֶק וְלֹא
 יַעֲבֹר כָּל יְמֵי חַיִּי. וְלֹא יַעֲבֹר אֶצְלִי יוֹם אֶחָד בְּלִי לְמוֹד
 הַלְכוֹת. עַד שְׂאֲזֹכָה עַל יְדֵי הַהֲלָכוֹת לְשַׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם
 הַבָּא, לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ תַּתְּבַרְךָ לְנִצָּחַת. וַתַּעֲזֹרְנִי
 שְׂאֲזֹכָה לְבָרַר פֶּסֶק הַהֲלָכָה בְּאַמֶּת. וַתְּהִיָּה עִמִּי תָמִיד,
 וַתִּמְשִׁיךְ עָלַי חֶסֶד חַנּוּם, חֲסֵדֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים, וְאֲזֹכָה
 לְאַסּוּקֵי שְׂמַעְתָּתָא אֲלִיבָא דְהַלְכָתָא, עַד שְׂאֲזֹכָה
 מִהֲרָה לִידַע כָּל הַהֲלָכוֹת שֶׁל כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה

על ברין ואמתתן, ולחדש בהם חדושין אמתיים.
 ותשפיע עלי דעת שלם דקדושה, עד שאזכה לדעת
 ולהפיר אותך באמת, ולהיות סמוך וקרוב אליך,
 ולהודות לך ולברכך תמיד, ולהתדבק אליך באמת
 בעולם הזה ובעולם הבא מעתה ועד עולם.

ותצילני מפל צרה וצוקה, כי אתה יודע צרות לבבי
 הרבים והפבדים מאד, עד "אשר כשל כח
 הסבל". כי צר לי מאד אבי שבשמים, כי רע ומר פי
 נגע עד הנפש, ואין לי שום אה ורע לפרש לפניו
 שיחתי הפבדה והמרה מאד מאד, ואני נושא אבנים
 קשים על לבי. "עלי לבי דוי", כי רק לבי יודע
 מרת נפשי, המרה מראש ולענה, אשר לא יאמן פי
 יספר. וכל הדמים שבאברי כלם מתפנסים אל הלב,
 ומכבידים על הלב מאד, וכל אברי ועורקי וגידי עם
 כל הדמים שבהם, כלם מבקשים ומחפשים עצה
 ותחבולה איך להמלט ואיך להנצל מני שחת, מדין
 הקשה של גיהנם ומדין הקשה של העתיד, ואיך
 להנצל מפל החטאים ועונות ופשעים ומפל הפגמים

וּמְכַל הַהֲרַפְתָּ אֹת שְׁבַע עוֹלָם חֶסֶד וְשְׁלוֹם. הֵן תּוֹחַלְתִּי
 נְכֻזָּבָה, לֹא יִדְעֵתִי נִפְשֵׁי מָה אַעֲשֶׂה וּמָה אֶפְעַל, וּמֵאִין
 אֲבַקֵּשׁ תְּרוּפָה לְמִכְתִּי הָאֲנוּשָׁה.

יְהוָה אֱלֹהִים אַתָּה יִדְעֵתָ. חוּס וְחַמַּל עָלַי, חוּס וְרַחֵם
 עַל מַעַט דְּמַעַט פְּלִטְתִּי הַנִּשְׁאַרְתָּ, וְהוֹפִיעָה עָלַי
 מִמַּעוֹן קִדְשֶׁךָ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, וְהַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל
 מִינֵי צָרוֹת וְרָעוֹת, כִּי אֵין לִי עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ
 לְבַד אָבִי שְׁבַשְׂמִים. "אַתָּה סֵתֵר לִי, מִצָּר תִּצְרַנִּי רְנִי
 פְּלִט תִּסּוּבְּנִי סֵלָה", הוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזָרְנִי וּזְכֹנִי שְׁיִשׁוּבוּ
 הַדְּמִים הַשׁוֹטְפִין עַל לְבִי, וַיַּחֲזְרוּ לִילֶךְ כְּסֹדֵר תְּנוּעָה
 מְסֻדָּרָת. וְתַעֲשֶׂה עִמִּי חֲסָדִים רַבִּים תָּמִיד בְּכָל עֵת,
 וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַצִּילֵנִי תָּמִיד מִכָּל צָרָה וְצוּקָה.
 וְתַזְכֵּנִי לְהוֹדוֹת לְךָ תָּמִיד עַל כָּל הַחֲסָדִים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 עִמִּי וְאֲשֶׁר אַתָּה עֹתִיד לַעֲשׂוֹת עִמִּי:

וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנֻזָּכָה
 לְהִיּוֹת תּוֹמְכֵי אוֹרֵייתָא, שְׁנֻזָּכָה לְהַחֲזִיק
 אֶת הַלּוּמְדֵי תוֹרָה הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוּדַת יְהוָה
 בְּאַמַּת, לְתַמְכֵם וּלְסַעְדֵם וּלְהַחֲזִיקֵם וּלְהַסְפִּיק לָהֶם

כָּל מֵה שְׁיַחְסֹר לָהֶם בְּכבוֹד גָּדוֹל, וְלַעֲשׂוֹת כָּל
 צְרָכֵיהֶם וְכָל צְרָכֵי בְנֵיהֶם וּבֵיתָם, בְּאִפְּן שְׂיִזְכּוּ לַעֲסֹק
 בְּתוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ בְּהִרְחֻבַת הַלֵּב בְּלִי בְטוּל וּבִלְבוּל
 כָּלֵל, לְמַעַן יוּכְלוּ לְהוֹלִיד וּלְחַדֵּשׁ הַלְכוֹת וְחֻדוֹשֵׁין
 אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה. וְתִשְׁפִיעַ חֶסֶד גָּדוֹל עַל
 יְדֵי זֶה, וַיִּמְשֹׁךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שְׁפַע
 טוֹבָה וּבְרָכָה וּפְרֻנְסָה טוֹבָה וְעֲשִׂירוֹת גָּדוֹל דְּקִדְשָׁה,
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב. וְתִמְלֵא פְּגִימַת
 הַלְּבָנָה, וַיִּקְיֵם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְהָיָה אֹר הַלְּבָנָה
 כְּאֹר הַחֲמָה":

וְתַחֲוֹס וְתַחְמַל בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עַל כָּל הַיּוֹשְׁבוֹת עַל
 הַמִּשְׁבֵּר מֵעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתַצִּילֵם מִכָּל
 צָעַר וְנָזֶק, וְתִרְחַם עַל צָעָרֵם הַקָּשָׁה וְהַכָּבֵד כְּאִשׁוּר
 נִגְלָה לְפָנֶיךָ אָדוֹן כָּל, וְתַחֲוֹס עֲלֵיהֶם וְתַעְזָרֵם
 וְתוֹשִׁיעֵם בְּחֻמְלָתְךָ הַנּוֹרָאָה וּבְחֻסְדֶּיךָ הָרַבִּים שְׂיִזְכּוּ
 כָּלֵם לְהוֹלִיד בְּנִקְל בְּלִי שׁוֹם קְשׁוּי הוֹלְדָה כָּלֵל.
 מְלֵא רַחֲמִים חֲמַל עֲלֵיהֶם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת צָעָרֵם
 וּמְכֹאוֹבֵם הַקָּשָׁה, חֲמַל עֲלֵיהֶם לְמַעַנְךָ, וְהַצִּילֵם מִכָּל

צער ונזק ומפל מיני עין רעה, ומפל מיני קלפות
 וסטרין אחרנין המעכבים את ההולדה, וחפצים חס
 ושלום מה שחפצים. אנא יהוה, ברחמיה הרבים
 תצילם ותשמרם מפל רע, ויזכו כלם להוליד במהרה
 בנקל בלי שום קשוי הולדה פלל, ותוציא הולד
 לשלום בלי פגע. ויזכו כל עמך ישראל לגדל בניהם
 ובנותיהם לארץ ימים ושנים לעבודתך וליראתך,
 ולא תפיל אשה פרי בטנה ויתרבו עמך ישראל כחול
 הים אשר לא ימד ולא יספר מרב:

ובכן תרחם עלינו ברחמיה הרבים ובחסדיך האמתים,
 ותעזרנו ותושיענו שנזכה להמשיך הארת
 האמת. ויאיר האמת בהדבור וישלים את הדבור
 הקדוש. ותשמרנו ותצילנו שלא יצא שום דבר שקר
 מפינו פלל אפלו בטעות, רק כל דבורנו יהיו דבורי
 אמת תמיד לעולם ועד. ותזכנו להמשיך הארת שלשה
 קווי האמת שהם תפלה ותורה ושדוכים הגונים.
 ותעזרנו ברחמיה הרבים שנזכה להתפלל לפניך בכל
 לב ונפש, ותהיה תפלתנו בתכלית השלמות פרצונך

הטוב באמת. ותהיה עמנו תמיד ותושיענו שנזכה להוציא כל דברי התפלות ותחנוות ובקשות מפינו באמת לאמתו, בלי שום פניות ובלבולים ובלי שום מחשבות זרות כלל, רק כל דברי תפלתנו יהיו באמת לאמתו, באמת וך וצח, באמת שאתה חפץ בו, עד אשר תשמע תפלתנו תמיד. כי אתה חפץ באמת לבד כמו שכתוב: "קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת". ונזכה על ידי תפלתנו לנהג העולם כרצוננו, ולבטל כל הגזרות קשות שנגזרו עלינו חס ושלום, בין שהוא קדם גזר דין ובין שהוא לאחר גזר דין. ותמסר פתח וגבורתך בידינו, שיהיה לנו כל הפח והגבורה שלך לשנות הטבע ולנהג כל העולם. ויקים בעמך ישראל מקרא שכתוב: "ויקרא לו אל אלהי ישראל", שיהיו ישראל נקראין בשם אל, שיהיה להם פח אלהי לנהג כל העולמות כרצונם הקדוש:

ותזכנו לעסק בתורתך הקדושה תמיד לשמה באמת, ותתן לנו רב הגון ואמת שנזכה לקבל ממנו

דָּרָךְ יִשְׂרָהּ, וְנִדַּע אֶת הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר נִלְךָ בָּהּ, וְאֵת
הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם. וַיּוֹלִיכֵנוּ
בְּדָרֶךְ הָאֱמֶת תָּמִיד כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב:

וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִזְמִין לְבַנְיָנוּ
וּלְבְנוֹתֵינוּ זְוִיגָם הַהֲגוֹן לָהֶם מִן הַשָּׁמַיִם, וְלֹא
יִתְחַלְפוּ הַזְוִיגִים חֲלִילָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ, רַק כָּל אֶחָד
יִזְכֶּה לְמִצָּא זְוִיגוֹ הַהֲגוֹן לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם. (ובפֿרט לפלוני
בן פלוני) וְתַנַּחֲנוּ בְּדָרֶךְ הָאֱמֶת תָּמִיד, וְנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת
שְׂדוּכִים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים בְּאֱמֶת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב, כְּמוֹ
שִׁפְתוֹב: "וּמִיְהוָה אֵשֶׁה מִשְׁפָּלֶת":

מָלֵא רַחֲמִים מְלֵא מִשְׁאַלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, עַד שְׁנִזְכֶּה
שְׂיֵאִירוּ שְׁלֹשָׁה קוֹי הָאֱמֶת בְּהַדְּבוּר וַיִּשְׁלִימוּ אֶת
הַדְּבוּר הַקָּדוֹשׁ, אֶת כָּל אַרְבָּעָה חֻלְקֵי הַדְּבוּר.

וְתִזְכְּנוּ לְהִרְבוֹת בְּצַדִּיקָה תָּמִיד, עַד שְׁנִזְכֶּה לְדְבוּר שֶׁל
צַדִּיקָה, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: "אֲנִי (יְהוָה ה') מְדַבֵּר
בְּצַדִּיקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ". וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ רַחֲמִים וְתִבְטֵל
מֵאִתָּנוּ כָּל הָאֲכַזְרִיּוֹת שֶׁבְּלִבֵּנוּ, וְנִזְכֶּה לְצִאת מִגְּדֵר

בְּהֵמָה לְגֵדֵר אָדָם שְׂיֵשׁ לוֹ רַחֲמָנוּת. וְנִזְכָּה לְרַחֵם עַל
הַבְּרִיּוֹת תָּמִיד בְּרַחֲמָנוּת אֲמֵתִי, וּלְהַרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה
תָּמִיד לְעַנְיִים הַגּוֹנִים פְּרָצוֹנָה הַטּוֹב, עַד שְׁנִזְכָּה
לְהַשְׁלִים הַדְּבוּר שֶׁל צַדִּיקָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "טוֹב אִישׁ
חֹנֵן וּמְלֹוּה יִכְלֹל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט":

וּתְזַכְּנוּ לְדְבוּר שֶׁל תְּשׁוּבָה, וְתַעֲזְרוּנוּ לְדַבֵּר דְּבוּרִים
הַרְבֵּה שֶׁל תְּשׁוּבָה לְפָנֶיךָ. וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִקְרָא
שֶׁכָּתוּב: "קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְהוָה",
וְתַשְׁלַח לָנוּ דְבוּרִים הַגּוֹנִים וּרְצוּיִים לְתוֹךְ פִּינוּ, עַד
שְׁנִזְכָּה לְעוֹרֵר לְבַבְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וּלְשַׁפֵּךְ לְבַנּוּ
כַּמִּים נוֹכַח פְּנֵיךָ יְהוָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "שִׁפְכֵי כַּמִּים
לְבֶךָ, נוֹכַח פְּנֵי יְהוָה":

רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם זַכְּנוּ לְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. רְבוֹנוּ
שֶׁל עוֹלָם זַכְּנוּ לְדְבוּר כָּזֶה שְׂיַעֲזֹרֵר לְפִי בְּאַמֶּת
עַד שְׂאֻזְכָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ מְהֵרָה בְּאַמֶּת וּבְלִבָּב שְׁלָם.
זַכְּנוּ זַכְּנוּ, רַחֲמֵנִי רַחֲמֵנִי, חַנּוּנֵי חַנּוּנֵי, הַחֲזִירֵנִי בְּתְשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. "הִשִּׁיבֵנִי וְאַשׁוּבָה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי", תֵּן
לִי תַקְוָה וְלֹא אוֹכֵד, תֵּן לִי רוּחַ וְהַצְלָה אֲמֵתִית, רוּחַ

וְהִצְלָה נְצַחִיית, תֵּן לִי דְבוּר שֶׁל תְּשׁוּבָה אֲמִתִּיית. חוּס
 וְחַמֵּל עָלַי לְמַעַן שְׁמֶךָ, לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לְמַעְנֵי, רְאֵה
 עֲמִידָתִי דַל וְרַק וְחֹסֵר, פָּגוּם וּמְקַלְקֵל וְנִשְׁחָת מְאֹד,
 מְבֻלְבֵּל וּמְטָרֵף מְאֹד. הִצֵּל סְפִינָה הַמְטַרְפֶּת בַּיָּם
 בְּאֵין עוֹזֵר וְסוּמֶךָ. הִצֵּל נִרְדָּף מִפְּנֵי רוֹצְחִים וְאוֹרְבִים
 וְלֹסְטִים וְאוֹיְבִים וְשׁוֹנְאִים קָשִׁים וּמְרִים וְאַכְזָרִים
 שְׂאִין דּוּגְמָתָם בְּעוֹלָם. הִצִּילֵנִי נָא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 הוֹשִׁיעֵנִי נָא אָבִי אָב הַרְחֵמֵן, הִצִּילֵחֲנִי נָא הִצְלָחָה
 הָאֲמִתִּיית הִצְלָחָה הַנְּצַחִיית, שְׁאֲזֹכָה מַעֲתָה לְהִצְלִיחַ
 בְּזֶה הָעוֹלָם הִצְלָחָה הַנְּצַחִיית שְׁאֲזֹכָה לְהַרְוִיחַ רוּחַ
 הָאֲמִתִּי מֵה שְׁאֲפָשֵׁר לְהַרְוִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּלִי שְׁעוֹר
 וְעַרְף וּמִסְפָּר, עֲזֵרֵנִי לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֲמֵת,
 מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם :

וּזְכַנוּ לְהַשְׁלִים הַדְּבוּר שֶׁל עֲשִׂירִים קְרוּבִים לְמַלְכוּת,
 וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתִגַּן עַל כָּל הַקְּרוּבִים
 לְמַלְכִים וְשָׂרִים וְיוֹעֲצִים הָעוֹמְדִים בְּשִׁבִיל יְשׁוּעַת
 וְהִצְלַת יִשְׂרָאֵל בְּאֲמֵת. וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵיהֶם דְּבַרֵי חֵן
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, וְיִמְצְאוּ חֵן בְּעֵינֵי הַקִּיּוֹסְרִים וְהַמְּלָכִים

והשרים והיועצים, ויבטלו מחשבות שונאינו. ותתן להם חן ושכל טוב באפן שיזכו לבטל כל הגזרות קשות ורעות, ולפעל גזרות טובות על ישראל עמך, ויהפכו לב הקיסרים והמלכים והשרים עלינו לטובה, כי אתה לבד יודע אפן מעמד ומצב עמך ישראל כעת, אשר רבים קמים עלינו, רבים מאד. "על עמך יערימו סוד, ויתיעצו על צפוניך". ולא אחד בלבד עומד עלינו, כי אם רבים קמים עלינו, וחושבים מחשבות בכל עת איך להרע לישראל חס ושלום, ואין לנו על מי להשען כִּי־אם על אבינו שבשמים, כי אתה היית עמנו מעולם בכל דור ודור, חמל עלינו גם עתה בדור העני הזה בעוקבא דמשיחא, כי אין מי יעמד בעדנו שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה, ותהפך לב הקיסרים והמלכים והשרים עלינו לטובה, כי הפל בידך לבד, (כמו שכתוב) "לב מלכים ושרים ביד יהוה", וכתיב: "פלגי מים, לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ יטנו":

וּזְכַנּוּ לְהַשְׁלִים הַדְּבֹר שֶׁל מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה, וְתָבִיא לָנוּ
 מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וַיְמַלֹּךְ עָלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד, וְנִזְכֶּה לְשִׁמְעַ דְּבוּרֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 וְהַטְּהוּרִים וְהַנּוֹרָאִים מִפִּי הַקְּדוֹשׁ:

רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, וּזְכַנּוּ שְׂפִיר הָאֱמֶת בְּרַבּוּעַ
 הַדְּבֹר, בְּאַרְבָּעָה חֻלְקֵי הַדְּבֹר, עַד שְׁנִזְכֶּה
 לְדְבֹר שְׁלֵם דְּקִדְשָׁה בְּאֱמֶת. וְנִזְכֶּה לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן
 הַקְּדֹשׁ הַמְּקַשֵּׁר לְשֶׁבֶת, לְדְבֹר אֱמֶת שְׁפָלוּל בּוּ בְּרָכָה
 וְקִדְשָׁה, וְתַבְטֵל וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁבֵּר "לְשׁוֹן עֲלָגִים"
 שֶׁהוּא לְשׁוֹנוֹת הַעֲפוּ"ם, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם שְׁלִיטָה
 וְאַחִיזָה בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִלְמְדוּ לְשׁוֹנָם כָּלֵל, רַק
 נִזְכֶּה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְדְבֹר הַשְׁלֵם בְּאֱמֶת
 שֶׁהוּא שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקְּדֹשׁ, עַד שְׁנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ
 הַקְּדֹשׁ וְהַשְׁמַחָה שֶׁל שֶׁבֶת לְשִׁשְׁתַּיִם יְמֵי הַחֹל, וְנִזְכֶּה
 לְשִׁמְחַת תְּמִיד גַּם בְּיָמֵי הַחֹל לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדְתֶךָ.

וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִזְכַּנּוּ לְקַבֵּל שֶׁבֶת בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה
 וּבְחֻדוּהָ רַבָּה וְעֲצוּמָה וּבְשִׁמְחָה גְדוּלָה וּבְלֵב
 טוֹב, וְלֹא יַעֲלֶה עַל לִבֵּנוּ בְּשֶׁבֶת קִדְשׁ שׁוֹם דְּאָגָה

ועצבות, ולא שום צער. ותסיר ממנו יגון ואנחה. כרצונך הנח לנו יהוה אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו, ונזכה לשמח מאד בכל שבת ושבת בשמחה אמתית בגילה ברנה בדיצה בחדוה רבה כרצונך הטוב. ותעזרנו ותזכנו להמשיך הקדשה של שבת לששת ימי החול, עד שנזכה גם בימי החול להיות בשמחה תמיד, נגילה ונשמחה בך תמיד, ונזכה לעשות כל המצות גם בימי החול בשמחה גדולה ובחדוה רבה ולהיות אף שמח תמיד, נגילה ונשמחה בישועתך סלה, ונזכה לקיים תמיד מקרא שכתוב: "עבדו את יהוה בשמחה בואו לפניו ברננה דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו".

ותעזרנו תמיד בכל עת להמשיך השמחה של שבת לששת ימי החול, עד שנזכה שיתגלה אחדות הפשוט בעולם. וידעו ויאמינו הכל שכל הפעלות משתנות נמשכין מאחד הפשוט יתברך ויתעלה לעד ולנצח נצחים. וידע כל פעול כי אתה

פִּעֲלָתוֹ, וְיִבִּין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כֹּל
 אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ, יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ
 בְּכֹל מְשָׁלָה. וַיִּתְגַּלֶּה אַחֲדוּתְךָ הַפְּשׁוּט לְכֹל בָּאֵי עוֹלָם
 עַל יְדֵי עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ גוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ, מִכָּל
 הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. כִּי אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ
 אֶחָד וּמִי כְעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל גוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ, עַד שְׂיִתְגַּלֶּה
 אַחֲדוּת הַפְּשׁוּט גַּם לְמַעַלָּה בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת עַל יְדֵי
 הַתְגַּלוּת אַחֲדוּת הַפְּשׁוּט מִתּוֹךְ הַפְּעֻלוֹת מְשַׁתְּנוֹת
 לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה עַל יְדֵי עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ,
 וְתִבְטַל כָּל מִיּוֹנֵי מַחְלָקֶת מִן הָעוֹלָם וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם
 גָּדוֹל בְּעוֹלָם:

וַזַּכְּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת הַדְּלָקָת נֵר חֲנֻכָּה פְּרָאוּי, בְּכֹל
 פְּרֻטְיָהּ וְדִקְדוּקֶיהָ וְכֹנְנוּתֶיהָ וְתַרְיִ"ג מִצְוֹת
 הַתְּלוּיִים בָּהּ, וּלְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה בְּשִׂמְחָה
 גְּדוֹלָה, לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְבָרְכֶךָ, וְלוֹמַר הִלֵּל שְׁלֹם
 בְּשִׂמְחָה וְחִדּוּהַ רַבָּה וּבְהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּקִדְשָׁהּ
 וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה. כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים קִבַּעַתְּ לָנוּ
 שְׂמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל

שָׁהֵם שַׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא. זָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַיֵּם
 מְצֻוֹתֶיךָ בְּאֵמֶת עַד שְׁנֵזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּאֵמֶת
 שַׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא תָּמִיד, שֶׁהוּא הוֹדָאָה לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וּבִפְרָט בְּיָמֵי הַחֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים
 שָׁהֵם יָמֵי הוֹדָאָה, עַד שְׁנֵזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת,
 וְלִדְעַת וּלְהַפִּיר אוֹתְךָ, וּלְהוֹדוֹת לְךָ, וּלְבָרְכְךָ סֵלָה,
 בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "הוֹדוּ לַיהוָה כִּי
 טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ", וְנֵזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל
 שִׁבְתָּ לְשִׁשַׁת יָמֵי הַחוֹל, עַד שְׁנֵזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
 תָּמִיד כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאֵמֶת:

אָנָּה יְהוָה מֵילָא מְשַׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְזָכְנוּ מְהֵרָה
 לְכָל מָה שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, בְּאִפְךָ שְׁנֵזְכָּה מְהֵרָה
 לְהִיּוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאֵמֶת "לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי
 הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד":

מְזֻמּוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ. עֲבְדוּ אֶת
 יְהוָה בְּשִׂמְחָה בְּאוֹר לְפָנָיו בְּרִנָּה. דַּעוּ כִּי
 יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עֲמוֹ וְצֹאן
 מְרֻעִיתוֹ. בְּאוֹר שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרוֹתָיו בְּתִהְלָה הוֹדוּ

לוּ בָּרְכוּ שְׁמוֹ. כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד דּוֹר
וְדוֹר אָמוֹנְתּוֹ. בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

(ותפלה זאת טוב לומר למקשה לילד ויאמרו אז "מזמור לתודה" כמה
וכמה פעמים כי אמירת "מזמור לתודה" הוא סגולה גדולה למקשה לילד
שתזכה להוליד בנקל אמן) :





מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל
הָאָרֶץ. עֲבָדוּ אֶת יְהוָה
בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לְפָנָיו בְּרִנָּה. דַּעוּ כִּי
יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ
אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ. בְּאוֹ
שִׁעְרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרוֹתָיו בְּתִהְלָה
הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ. כִּי טוֹב
יְהוָה לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד דּוֹר וָדוֹר
אָמוֹנָתוֹ.

